

חברי הוועדה: יועץ מס שמואל מזון, יו"ר
רו"ח יניב נומה, חבר
רו"ח זאב קאופמן, חבר

העוררת: בטון הנצח בע"מ ח.פ. 512567504
ע"י ב"כ רו"ח עאמר אמין

המשיב: פקיד שומה פ"ת
ע"י ב"כ אבישי אלג'ם, רכז, יוסי מנשה, מפקח, לירן סיני, מפקח

שנות מס: 2013-2016

מהות העסק: מכירה וייצור בטון

החלטה

מבוא

טענות המשיב.

1- הדיון נסוב על פסילת הספרים לפי הודעת המשיב לשנים 2013 – 2016
מיום 23/07/2018,

2- לטענת המשיב הספרים נפסלו בטענה כי ספרי המשיב לא נוהלו בהתאם
להוראות ניהול ספרים על – פי תוספת א' ותוספת ב' להוראות.

3- החברה אינה מנהלת ספרי הזמנות כנדרש, ספר תנועת מלאי, לא לחומרים
העיקריים ולא למוצרים המוגמרים, תעודות משלוח, ורשימות מלאי לסוף
השנה.

4- מכאן הערעור.

מהות הערעור.

1- בשנים 2013 – 2014 החברה עסקה במכירת בטון כסיטונאי.

2- לגבי השנים 2013 – 2014 החברה קנתה את הבטון מספק אחד בלבד.

3- הפיקה ללקוחותיה חשבוניות מס מפורטות.

4- הוציאה תעודות משלוח

5- בשנים 2015 – 2016 החברה עסקה בייצור בטון.

6- מלאי חומר הגלם הוא שולי עד אפסי.

הדיון בוועדה:

ראשית הוועדה החליטה בתחילת הדיון לפצל את הדיון לשני משורים:

1- דיון על השנים 2013 – 2014 בהם המערער היה סיטונאי. (תוספת ב' להוראות ניהול ספרים)

2- דיון על השנים 2015 – 2016 בהם המערער היה יצרן (תוספת א' להוראות ניהול ספרים)

הצדדים הסכימו לפיצול זה.

תמצית הדיון לשנים 2013 – 2014

המשיב הראה לנו קובץ של דפי רישום של המערער על-פי תאריכים, לא ממוספרים ולא כרוכים.

טען המשיב כי בהעדר מספור של דפים וכריכה על-פי ההוראות היה צורך בעבודת בלשות לוודא את אמיתות הרישומים.

כמו כן העדר ספר תנועת המלאי גם הוא הקשה לדברי המשיב על אימות הפעולות ועשיית הביקורת המתחייבת.

לשאלת הוועדה אם השתמש העורר במשאיות (מערבלי הבטון) שלו, או גם רכישות הבטון כללו גם שכירות מערבלי הבטון? התברר כי המשאיות היו בבעלותו של העורר הרכישות היו אך ורק של הבטון ושיווקם ללקוחות.

לכל רכישות הבטון היה אך ורק ספק אחד ויחיד "מגה בטון" לכן לא היה כל קושי לבדוק את כמות הבטון שנרכש.

לגבי ספר ההזמנות טען המערער, ניהלתי אותם בתום לב, ואם הוועדה תבדוק היא תוכח כי יש סדר כרונולוגי יומי לכל המשלוחים.

לגבי שאלת ספירת המלאי, ידוע כי יש צורך תוך שלוש שעות לצקת הבטון אחרת הוא מתקלקל.

אי-לכך גם לא יכול להיות בסוף השנה מלאי כלשהו, אם כן הוא מזערי ביותר.

לגבי תעודות משלוח מודיע העורר כי אכן היו, אין משאית שיוצאת לספק בטון ללא תעודת משלוח והמשיב לא ביקש שנציג אותם.

חברי הוועדה, בתמיהה שאלו, אם כך, מדוע הוא לא דאג למסור את תעודות המשלוח או לפחות להכחיש את הנאמר בהודעת הפסילה על אי קיום תעודות משלוח.

בא כוח העורר מדגיש שוב שלושה נתונים:

- 1- החברה עבדה עם ספק אחד בלבד.
- 2- הכמויות שיצאו בשנים 2013 – 2014 היו מדויקות.
- 3- נוהלו דפי מלאי מתוארכים.

תמצית הדיון לשנים 2015 – 2016

השאלה הראשונה שהתעוררה בדיון הופנתה למשיב האם אנשי המשיב ביקרו במפעל בשלב כלשהו? והתשובה הייתה שלילית

השאלה השנייה הופנתה למערער בנושא המלאי, לפי טענת המשיב לא נותר מלאי בסוף השנה, ובזמן התשאול הודה כי יש לו מלאי המספיק להפקת בטון ליום יומיים. בחישוב קצר ומהיר הודה העורר כי שווי המלאי הכמעט קבוע במפעל נאמד בכ- 70,000 ₪

יצרן, מדוע לא ניהלת ספר תנועת מלאי?

בשנים האלה הייתה גם יצרן וגם סיטונאי, ברור לנו כי ליציאת הבטון ושיווקו ניהלת תעודות משלוח אך לגבי כניסת החומרים שמהם יצרת את הבטון לא ניהלת ספר

תנועת מלאי, קרי גם במעבר מסיטונאי לייצרן המשכת להתנהל (בנושא ניהול חשבונות) כסיטונאי.

בשלב ביניים, הוועדה הציעה לצדדים להגיע לפשרה אשר תקבל תוקף של פסק דין בתקופה של שבועיים

היה ולא יגיעו לפשרה הוועדה תוציא את פסק הדין.

נתקבלה ממזכירת הוועדה הגברת יפה איאש כי הצדדים לא הגיעו לפשרה. לסיכום

סעיף 130(ב) לפקודה קובע כי רשאי פקיד השומה לסרב לקבל חשבונות שנוהלו לפי ההוראות, אם הסטיות מההוראות, או הליקויים שנמצאו בפנקסי החשבונות, היו **מהותיים לקביעת ההכנסה של הנישום.**

במקרה הנדון עמדה בראש הוועדה באם הסטייה בניהול ספרים כפי שהציג אותם המשיב הם מהווים

סטייה מהותית מהוראות ניהול הפנקסים במידה המצדיקה פסילת פנקסיו, השאלה שעמדה בפני הוועדה האם כתוצאה מהליקויים שנרשמו בכתב הפסילה היו סטייה מהותית וגרמה לקושי לבקר את ספרי החשבונות של העוסק ולא ניתן להגיע להכנסתו החייבת.

אומנם המשיב כך את השנים 2013, 2014, 2015, 2016. יחד ופסל את הספרים על בסיס הנימוקים שהופיע בכתב הפסילה מיום 23/07/2018 ובתשובת המשיב לנימוקי המערער

הוועדה ראתה לנכון לפצל את הדיון לשני חלקים:

1- לשנים 2013 – 2014 בהם העורר היה סיטונאי.

2- לשנים 2015 – 2016 בהם העורר היה יצרן.

לתקופה 2013 – 2014, בה העורר היה סיטונאי לא מצאה בהתנהלותו של העורר ובניהול ספריו סטייה מהותית המצדיקה פסילת ספריו היא מקבלת את הערעור בקטע זה במלואו.

לתקופה 2015 – 2016, בה העורר היה יצרן,

לא הותיר העורר ברירה לוועדה וזאת בהתאם לפיקות בית המשפט השונות. "ספר הזמנות של עסק הוא מסמך חשוב שמאפשר מעקב אחר העסקאות....."

במשפט 4483/02 מובילי מים (1994) דבוריה בע"מ נ' מנהל מס ערך מוסף טבריה קבע בית המשפט כי כאשר הנישום מחמת אי-ניהול כדין מוטלים על הנישום, המבקש לערער על הפסילה, נטל השכנוע....."

בשנים האמורות (2015 – 2016) לא הרים המערער את הנטל הוועדה דוחה את הערעור ומאשרת את הפסילה לרבות תוספת של 70,000 ₪ אשר יופיעו כמלאי סופי לשנת 2016.

הוועדה קיבלה פה אחד את ההחלטות הרשומות לעיל.

הוועדה לא פוסקת הוצאות.

ניתן ביום 24.10.2019

(-) יו"ר (-) חבר (-) חבר